

[Haastrup Clemmensen.]

med henblik på landets konkurrenceevne, og jeg håber, at det ærede medlem hr. Baunsgaard, der ved første behandling var lidt betænkelig ved, om han fik støtte nok for de synspunkter, han gav udtryk for på det ene eller det andet felt, og som vi andre også ved adskillige lejligheder har givet udtryk for, vil erkende, at der virkelig var mulighed for under saglige forhandlinger at opnå et flertal for rimelig hensyntagen på disse områder.

Baunsgaard: Det primære formål med finansministerens forslag, et formål, som jeg er enig i: at man ikke i den nuværende situation skulle forrykke den øjeblikkelige finanspolitiske status, synes jeg man ud fra en helhedsvurdering må sige er blevet fastholdt i det forlig, der er opnået. Jeg er tilfreds med, at man, samtidig med at dette formål stort set er blevet fastholdt, har været i stand til at fritage de rent erhvervsbetonede områder for de ekstra afgifter, som lovforslaget oprindeligt indeholdt. Jeg tror, det er nyttigt, at vi netop ud fra det formål, at disse afgifter først og fremmest skal øve indflydelse på den øjeblikkelige forbrugsaktivitet, ikke foretager os ting, som direkte vil medvirke til en omgående virkning på omkostningsniveauet. Jeg finder det derfor tilfredsstillende, at vi under udvalgsarbejdet nåede til enighed om dette synspunkt.

Jeg vil også gerne sige, at jeg ud fra det synspunkt, at det er værdifuldt, at folkettinget står sammen om den økonomiske politik, kan acceptere de ændringsforslag, som gør afgiftsforhøjelserne tidsbegrænsede. Nu bemærkede jeg, at det ærede medlem hr. Alfred Bøgh syntes, at det var lidt for meget at tale om forlig i gængs forstand. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at det, at det radikale venstre gav tilslutning til denne tidsbegrænsning, bør det ærede medlem absolut betragte som et positivt udtryk for forligsvilje, for vi finder ikke, at det krav, venstre her stillede, var sagligt velbegrundet, og jeg finder det heller ikke sagligt velbegrundet, at den højtærede finansminister så hurtigt tilsluttede sig synspunktet. Jeg kan ikke se visdommen i, at man begrænser disse afgifters varighed til så kort en periode som frem til den 1. juli. Det kan meget let medføre to sagligt set uheldige forhold.

For det første kan erhvervslivet komme i klemme, men erhvervslivet har et rimeligt krav på at vide, hvordan forholdene på disse bestemte punktskatters område vil være også efter den 1. juli 1965, og få dette at vide i relativ god tid. For det andet ved vi jo alle — der er givet mange udtryk for det her i folkettinget — at vi står over for store skattedrøftelser i det nye år. Folketinget risikerer meget let at komme i tidnød, og derfor er dette efter min mening sagligt set en svag del af forliget. Jeg lægger i denne forbindelse vægt på at fremhæve, at det radikale venstres stillingtagen må tages som udtryk for en positiv forligsvilje — og et forlig kan jo ikke altid komme til at dække det, man i enhver henseende havde anset for det rigtigste.

Jeg tror, visdommen i de ændringsforslag, venstre her krævede, må ligge på det politiske plan. Jeg lagde da også mærke til, at den ærede socialdemokratiske ordfører havde samme opfattelse, idet han gav udtryk for, at han opfattede dette som et positivt tilsagn fra venstre om medvirken til løsningen af de store økonomiske og skattemæssige problemer til foråret. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt tage noget af den optimisme, der ligger i en sådan tro, fra det ærede medlem.

Det radikale venstre har den opfattelse, at der skal føres en aktiv finanspolitik. Derfor gik vi med til gennemførelsen af disse afgifter, og vi vil gå ind i de drøftelser — som også må komme til at indeholde en vis vurdering af de afgifter, vi her vedtager — der skal finde sted efter nytår, ud fra det samme sigte: at det må være hovedformålet, at vi i vore økonomiske og skattemæssige dispositioner følger os bundet af og forpligtet over for hensynet til den økonomiske sammenhæng.

Aksel Larsen: Tillad mig en bemærkning: antagelig under hensyn til den behandling, vi er i færd med at foretage, er der blevet omdelt en tryksag her i salen — Berlingske Aftenavis. Jeg har ikke haft lejlighed til at læse, hvad der står i bladet, og jeg har ikke fundet ud af, hvad det specielt er, man vil, men jeg er noget forbavset over, at den slags kan lade sig gøre. Jeg ved, at det i hvert fald engang var en ufravigelig regel, at intet kunne omdeles i salen, uden at det var i